

РЕШЕНИЕ

№ 6508

гр. София, 28.10.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, X КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 27.09.2013 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Калина Арнаудова
ЧЛЕНОВЕ: Мария Николова
Весела Андонова

при участието на секретаря Антонина Бикова и при участието на прокурора Павлов, като разгледа дело номер **6401** по описа за **2013** година докладвано от съдия Калина Арнаудова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - чл. 228 от Административно - процесуалния кодекс (АПК), във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. второ от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба подадена от председателя на Съвета за електронни медии (СЕМ) срещу съдебно решение от 16.04.2013 г., постановено по н.а.х.д. № 16805 по описа за 2011 г., Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение (НО), 7-ми състав. С решението съдът е отменил наказателно постановление (НП) № 72 от 14.06.2011 г., издадено от председателя на СЕМ, с което на „Изасат“ ЕООД за извършено нарушение по чл. 125в, т. 1 от Закона за радиото и телевизията (ЗРТ) е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 3 000,00 лв. на основание чл. 126а, ал. 5, т.1, във вр. с чл. 127, ал. 2 от ЗРТ.

Касаторът счита, че решението е постановено при нарушение на материалния закон – отменително основание по чл. 348, ал. 1 от Наказателно – процесуалния кодекс (НПК). В жалбата се отбелязва, че административното наказание е наложено на „Изасат“ ЕООД за това, че като предприятие вписано в Публичния регистър на предприятията, уведомили Комисия за регулиране на съобщенията за намеренията си да осъществяват обществени електронни съобщения (чл. 33, ал. 1, т. 1 от ЗЕС), не е изпълнило задължението си по чл. 125в, т. 1 от ЗРТ. Твърди, че посоченият текст задължава предприятията, които разпространяват български и чуждестранни програми да предоставят на СЕМ на всеки шест месеца актуализиран списък на разпространяваните програми в документите, свързани с придобиване на правата за разпространение на програмите. Счита за неоснователен изводът на районния съд за липса на извършено нарушение на чл. 125в, т. 1 от ЗРТ. Сочи се, че изискването на посочения член е въведено със Закона за изменение и допълнение (ЗИД) на ЗРТ, публикуван в ДВ бр. 12/2010 г. и влязъл в сила на 24.02.2010 г., като сред нововъведените текстове и е този на чл.125к, ал. 2, т. 5, съгласно който в

публичния регистър на СЕМ, освен доставчиците на медийни услуги, се вписват и предприятията, които разпространяват български и чуждестранни програми. Цитирал е разпоредбата на чл.125л, ал. 4 от ЗРТ съгласно която данните за тези предприятия в публичния регистър се събират служебно от СЕМ въз основа на наличната информация в Търговския регистър и публичните регистри, водени от КРС по реда на ЗЕС. Предвид това жалбоподателят обосновава извод, че предприятията, вписани в публичния регистър на КРС, защото са заявили намерение да разпространяват радио- и телевизионни програми, автоматично попадат в регистъра на СЕМ и за тях възниква задължението да предоставят информацията по чл.125в, т.1 от ЗРТ. В жалбата се посочва, че предприятията, които разпространяват програми, са на уведомителен режим и се вписват в регистъра на КРС по тяхно уведомление, за да извършват определена дейност и ако не извършват тази дейност, следва да заличат регистрацията си. Според жалбоподателя, ако едно предприятие стои регистрирано от години във въпросния публичен регистър, то без съмнение консумира правата, които му предоставя регистрацията. Отбелязва, че от приложеното извлечение от регистъра на КРС става ясно, че от 2000 г. „Изасат“ ЕООД е подало уведомление за намерение да разпространява радио- и телевизионни програми на територията на страната. Сочи се, че в ЗРТ не са предвидени правомощия на СЕМ да извършва проверки на място или да изисква материали от предприятията по чл.125в, т.1 от ЗРТ, каквито възможности има относно доставчиците на медийни услуги съгласно чл. 14, ал. 4 от ЗРТ, поради което извършва служебна проверка в Публичния регистър на КРС по чл. 33, ал. 1, т. 1 от ЗЕС относно данните за конкретното предприятие и относно датата, от която е подадено надлежно уведомление или е заявено започването на дейност и на това основание вписва данните в своя регистър по чл. 125к, ал. 5 ЗРТ и следи за изпълнението на чл. 125в от ЗРТ. Отбелязва се, че съгласно чл. 75 от ЗЕС правата за осъществяване на обществени електронни съобщения възникват от датата на надлежно подаденото уведомление по образец до КРС, а съгласно чл. 76 от ЗЕС „Предприятието може да прекрати предоставянето на електронни съобщителни мрежи и/или услуги, за което уведомява комисията“. С оглед на тези законови разпоредби жалбоподателят счита, че след като едно предприятие продължава да фигурира в публичния регистър по чл. 33, ал. 1, т. 1 от ЗЕС, то същото не е прекратило предоставянето на услугите, поради което не е уведомило и КРС. На последно се излага, че непредставянето на информация по чл.125в от ЗРТ, особено в частта, касаеща защитата на авторските и сродните им права, възпрепятства СЕМ да прецени дали програмите, които разпространява дадено предприятие, са с надлежно уредени права, което от своя страна (ако правата не са уредени) представлява друго нарушение на ЗРТ, предвидено да бъде санкционирано с още по-високи санкции. Отправено е искане до съда да постанови решение, с което да отмени обжалваното решение на СРС и да потвърди процесното НП.

Ответникът – „Изасат“ ЕООД не изпраща представител и не излага становище по спора.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за неоснователност на жалбата и счита, че решението на районния съд е правилно и законосъобразно.

Административен съд София – град, X - ти касационен състав, като се запозна с обжалваното съдебно решение, съобрази доводите и

17

възраженията на страните и обсъди наведените касационни основания и тези по чл. 218, ал. 2 АПК, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

По допустимостта на касационната жалба:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. второ ЗАНН и от надлежна страна, която има право и интерес от обжалването, поради което е процесуално допустима и следва да бъде разгледана досежно нейната основателност.

По основателността на касационната жалба:

Разгледана по същество касационната жалба е неоснователна.

Обжалваното съдебно решение е валидно и допустимо, като постановено по подадена в срок жалба срещу оспореното наказателно постановление.

За да постанови решението си, районният съд е приел от фактическа страна, че "Изасат" ЕООД с ЕИК 831533577 е предприятие, фигуриращо в Публичния регистър на предприятията, уведомили Комисията за регулиране на съобщенията за намеренията си да осъществяват обществени електронни съобщения по чл. 33 ал. 1 от ЗЕС. "Изасат" ЕООД било заявило намерение да предоставя услугата "разпространение на радио- и телевизионни програми" на територията на с. Кремен, община Банско, обл. Благоевград. Приел е, че дружеството притежавало индивидуална лицензия № 105-00242/08.08.2000 г., издадена от Държавната комисия по далекосъобщенията (ДКД) за изграждане, поддържане, използване на кабелна далекосъобщителна мрежа за радио- и телевизионни сигнали и предоставяне на далекосъобщителни услуги в с.Кремен, като срокът на действие на лицензията бил до 08.08.2015 г. с определени годишни лицензионни такси. Според извадка от 21.03.2011 г. от Публичния регистър на предприятията, уведомили Комисията за регулиране на съобщенията за намеренията си да осъществяват обществени електронни съобщения (по чл. 33 ал. 1 от ЗЕС), към посочената дата "Изасат" ЕООД фигурирало като такова предприятие, подало уведомление на 08.08.2000 г. с териториален обхват на услугата с. Кремен, общ. Банско. Графата „предполагаема дата на започване на дейност" в публичния регистър по отношение на "Изасат" ЕООД е празна. Въззивният съд е приел, че по инициатива на кметския наместник на с. Кремен, "Изасат" ЕООД предприело изграждането на инсталации за кабелна телевизия през 2000 г. и такава съществувала от август 2000 г. до ноември 2002 г. в с. Кремен, когато кабелната телевизия преустановила дейността си поради малкия брой абонати и дружеството демонтирало инсталациите. СРС е приел за установено, че след издаване на атакуваното НП, управителят на „Изасат" ЕООД подал писмена молба до Председателя на КРС с вх. №12-01-4138/22.08.2011 г. дружеството да бъде заличено от регистъра на КРС, поради липса на дейност от 2004 г. Приел е, че служителите на СЕМ и свидетели по АУАН са направили своите констатации в подписания от тях АУАН въз основа на данните от Публичния регистър на КРС, като не са изследвали обстоятелствата дали дружеството "Изасат" ЕООД към момента на осъществената от тях на 21.03.2011 г. проверка, е осъществявало дейност по разпространение на програми. Такава проверка след 2000 г. не е била осъществявана, като няма данни дружеството да е заплащало годишни лицензионни такси след 2000 г. "Изасат" ЕООД към настоящия момент, видно от Публичния регистър, не фигурира в него. Тази фактическа обстановка районният съд приел за установена въз основа на показанията на разпитаните свидетели [REDACTED] [REDACTED]

и [REDACTED] както и събраните по делото писмени доказателства.

Въз основа на така установената фактическа обстановка съдът е формирал и правните си изводи, въз основа на които е отменил оспореното НП. Съдът е приел, че АУАН и НП са издадени от компетентни органи, съдържат реквизитите, визирани в чл. 42 и чл. 57 ЗАНН, а в проведеното административнонаказателно производство не са допуснати процесуални нарушения. По съществуването на спора съставът на СРС е приел, че няма безспорни доказателства "Изасат" ЕООД с бездействието си формално да е нарушило разпоредбата на чл.125в т. 1 от ЗРТ. Въззивният съд е цитирал въпросната разпоредба и е приел, че правилното ѝ тълкуване изисква като задължителен съставомерен реквизит за осъществяване на нарушение по чл. 125в т. 1 от ЗРТ да е доказан факта на разпространение на посочените програми. Съдът е посочил, че съгласно дефиницията на пар. 1 т. 1 от ДР на ЗРТ, „разпространение на програми“ е първоначалното предаване или излъчване, независимо от използваната технология, на радио- или телевизионна програма, предназначена за приемане от слушатели или зрители. Приел е, че за да е налице разпространение по смисъла на закона, то освен уведомление до Публичния регистър на КРС, трябва да е налице и обективния факт на първоначална дейност по разпространение на програми. Приел е, че дейността трябва да е посочена с начална дата в изрично утвърдена графа от публичния регистър и първоначално да е съществувала към момента на приемане на нормата на чл.125в от ЗРТ (нов - ДВ, бр. 14 от 2009 г., изм. - ДВ, бр. 12 от 2010 г.), доколкото посочената норма през 2009 г. предвижда съвсем нови задължения за адресатите, несъществували до този момент в други отменени сходни разпоредби (Закона за далекосъобщенията). СРС е посочил, че разпространението на радио- и телевизионни програми следва да е доказан обективен факт към момента на възникване на това императивно нормативно задължение (към 2009 г.). Изложил е, че в публичния регистър на КРС към датата на проверката не е посочена дата на начало на дейност, като графата „предполагаема дата на започване на дейност“ е празна и е вписана единствено датата на уведомление - 08.08.2000 г. Липсват данни и за последваща дейност до законодателното въвеждане на чл.125в от ЗРТ, нито данни дружеството да е заплащало до 2011 г. годишните си лицензионни такси за дейността. Предвид горното, съдът е приел за недоказано твърдяното нарушение на чл.125в, т. 1 от ЗРТ, поради липса на такива данни както в публичния регистър, така и към момента на приемане на нормата на чл.125в от ЗРТ, момента на проверката от 21.03.2011 г. и в хода на въззивното производство. Приел е за ирелевантен факта, че дружеството е пропуснало да поиска заличаване от регистъра до август 2011 г., доколкото „разпространението на програми“ е обективен факт, чието доказване не може да бъде поставено единствено на „уведомителен режим“, както смята АНО. С оглед на гореизложените мотиви въззивният съд е извел правния извод за недоказаност на вмененото с НП на „Изасат“ ЕООД нарушение. Воден от това си заключение СРС е отменил процесното НП.

Административен съд София - град, X - ти касационен състав, след съвещание, намира, че постановеното от районния съд съдебно решение е правило и законосъобразно. Не са налице наведените в жалбата касационни основания. Решението е мотивирано и постановено от законен съдийски

17

състав. Настоящият състав намира за правилни изводите на СРС, че процесното НП следва да бъде отменено.

Настоящата инстанция напълно споделя изводите на СРС за материална незаконосъобразност на наказателното постановление. Посочената за нарушена разпоредба на чл. 125в от ЗРТ вменява задължение за предприятията, разпространяващи български и чуждестранни програми, на всеки 6 месеца да предоставят списък и този списък във връзка с чл. 125 к, ал. 6 т. 4 от ЗРТ е на разпространяваните програми. Действително „Изасат“ ЕООД е вписано в публичния регистър на КРС на предприятията, уведомили комисията за намеренията си да осъществяват обществени електронни съобщения - мрежи и услуги, създаден на основание чл. 33, ал. 1, т. 1 от ЗЕС. От този регистър е видно, че дружеството е вписано за услугата разпространение на радио- и телевизионни програми, към датата на надлежно подадено от дружеството уведомление от 08.08.2000 г. С оглед легалната дефиниция на понятието „разпространение на програми“, дадена от законодателя в пар. 1, т. 1 от ДР на ЗРТ, се налага извод, че адресат на задължението по чл. 125в, т.1 от ЗРТ е предприятие, което действително разпространява радио- и телевизионни програми. Доколкото в пар. 1, т. 1 от ДР на ЗРТ законодателят говори за „първоначалното предаване или излъчване“ на радио- или телевизионна програма, то следва, че вписването в регистъра по чл. 33, ал. 1, т. 1 от ЗРТ само по себе си не е достатъчно да обоснове задължение за предоставяне на актуализиран списък на разпространяваните програми и документите, визирани в разпоредбата на чл. 125в, т. 1 от ЗРТ. Правилно СРС е приел, че липсват безспорни доказателства за извършване на заявената дейност до законодателното въвеждане на чл.125в от ЗРТ, както и липсват данни дружеството да е заплащало до 2011 г. (до момента, в който е поискало заличаване от регистъра поради неизвършване на дейност) годишните си лицензионни такси за дейността съгласно заповед № РД-05-1827/02.05.2001 г. на председателя на ДКД. Само вписването на лицето в регистъра по чл. 33, ал. 1, т. 1 от ЗЕС не обуславя качеството му на предприятие, което разпространява радио- и телевизионни програми по смисъла на чл. 125в, т.1 от ЗРТ. Уведомлението, с което дружеството е заявило намерението си да извършва такава дейност, е постъпило в регистъра по чл. 33, ал.1 от ЗЕС на 08.08.2000 г., но графата за предполагаемо започване на извършване на дейността е непопълнена, т.е. не е посочена датата или „първоначално разпространение“ по смисъла на пар. 1, т. от ДР на ЗРТ, поради което от данните в регистъра не може да се установи дали и от кой момент и дали е започнало реалното разпространение на радио- и телевизионни програми. В конкретния случай, в хода на административното и на въззивното производство не се откриват безспорни доказателства, че „Изасат“ ЕООД, в рамките на 6 - месечния период по чл. 125 в от ЗРТ действително е излъчвало радио- и телевизионни програми. Нещо повече, в хода на производството пред въззивния съд са налични косвени доказателства в ползва на твърдението на управителя на „Изасат“ ЕООД, че дейност по разпространение на български и чуждестранни радио- и телевизионни програми не се извършва от 2002 г. Не може да се приеме за основателен доводът в касационната жалба, че щом дружеството е вписано в регистъра по чл. 33, ал. 1, т. 1 от ЗЕС и не е поискало заличаването си в продължение на години, то несъмнено консумира правата, които регистрацията му дава, респективно реално извършва заявената дейност. Обстоятелството, че

дружеството не е поискало заличаване поради неизвършване на дейност по-рано (такова е поискано едва след издаване на НП), е ирелевантно по отношение на конкретно твърдяното нарушение, доколкото не фактът на вписването на публичен регистър, а разпространението на радио- и телевизионни програми като факт от обективната действителност обуславя задължението по чл.125в, т.1 от ЗРТ. За обстоятелството, че не осъществява радио- и телевизионни програми предприятието безспорно е длъжно да уведоми СЕМ, но съдът приема, че от това бездействие не може да се презюмира разпространението им. Единствените факти, с установяване на които се свързва търсенето на административно – наказателна отговорност на дружеството са, че то фигурира в публичния регистър на предприятията, че е уведомило КРС за намеренията си да извършва услугата разпространение на радио- и телевизионни програми и отрицателният факт, че до изтичане на срока по чл.125в, т.1 от ЗРТ не е предоставило списък на разпространяваните от него програми. Поради това качеството му на предприятие, което действително разпространява радио и телевизионни програми за процесния период, се явява недоказано. В тежест на АНО е било да установи, че санкционираното дружество действително се явява адресат на задължението по чл.125в от ЗРТ. Доколкото в конкретния случай това задължение не е било изпълнено, то извършването на вмененото с НП нарушение се явява недоказано. Доводите на касатора, че в ЗРТ не са предвидени правомощия за извършване проверки на място в подобни случаи, не го освобождават от доказателствената тежест съгласно ЗАНН.

С оглед на изложеното крайните изводи на СРС за отмяна на наказателното постановление, поради липса на административно нарушение, съответстват на приложимия закон и обжалваното решение като валидно допустимо и правилно следва да се остави в сила.

Воден от гореизложеното и на осн. чл. 221, ал. 2, предл. първо АПК, във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. второ ЗАНН, Административен съд София - град, X-ти касационен състав, след съвещание,

РЕШИ:

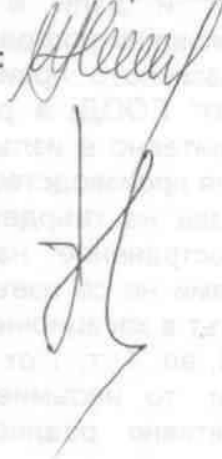
ОСТАВЯ В СИЛА съдебно решение от 16.04.2013 г., постановено по н.а.х.д. № 16805 по описа за 2011 г., Софийски районен съд, Наказателно отделение, 7-ми състав.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:

РЕШЕНИЕ
гр. София, 16.04.2013г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НО, 7-и състав, в публично заседание
на седми март две хиляди и тринадесета година в състав:**

председател: ИВАН СТОИЛОВ

при секретаря С.Младенова, като разгледа докладваното от съдията н.а.х.д.
№ 16805 по описа за 2011 г., за да се произнесе взе предвид следното:
производството е по чл. 59 и сл. от ЗАНН

С НП № 72/14.06.2011г., издадено от Председател на СЕМ,
на "ИЗАСАТ" ЕООД, ЕИК 831533577, със седалище и адрес на
управление гр.София, ж.к.Надежда-3 бл.322, вх.В ет.8 ап.64, представлявано от
Емилия [REDACTED] Стефанова – управител,

за това, че при служебна проверка на 21.03.2011г. било установено, че
съгласно чл.125в от Закона за радио и телевизия /ЗРТ/, предприятие, което
разпространява български и чуждестранни програми, се задължава да
предоставя на СЕМ на всеки шест месеца, считано от 24 февруари 2009г.
актуализиран списък на разпространяваните програми и документите, свързани
с придобиване на правата за разпространение на програмите. До изтичане на
поредния законоустановен 6-месечен срок /24.02.2011г./ предприятието
"ИЗАСАТ" ЕООД не е предоставило на СЕМ списък на разпространяваните
програми и документите, свързани с придобиване на правата за
разпространението им, с което била нарушена разпоредбата на чл.125в т.1 от
ЗРТ, поради което на основание чл.126а ал.5 т.1, вр.чл.127 ал.2 от ЗРТ, на
"ИЗАСАТ" ЕООД е наложена имуществена санкция в размер на 3000 /три
хиляди/ лева.

Постановлението е обжалвано в срок от Емилия [REDACTED] Стефанова –
управител на "ИЗАСАТ" ЕООД, която в подадената жалба, моли същото да бъде
отменено като неправилно и незаконосъобразно. В жалбата и в с.з.
процесуалният представител на дружеството изтъква съществени процесуални
нарушения – липсвали доказателства за връчване на АУАН на упълномощен
представител на дружеството. Изтъква се, че дружеството не излъчвало-
разпространявало български и чуждестранни програми от 2004г., за което се
ангажират гласни доказателства, изхождащи от бившия кмет на с.Кремен. В
този смисъл, липсвало „разпространение“ по смисъла на §1 т.1 от ДР на ЗРТ,
което било условие за приложението на чл.125в от ЗРТ. Последната разпоредба
била в сила от 2009г., когато дружеството не извършвало посочената дейност,
като след издаване на НП, дружеството подало молба за заличаване от КРС.

Административно наказващият орган, редовно призован, изпраща
представител, който моли НП да бъде потвърдено като правилно и
законосъобразно, като подробно излага мотиви за това. Изтъква се, че
служителите на СЕМ нямали правомощия да проверяват на място как
съответните предприятия извършвали своята дейност, а се ръководили
единствено от публичния регистър на КРС. Режимът на последния бил
уведомителен, като след като предприятията са уведомили КРС за тази си

дейност и са вписани, същите са били носители на права и задължения включително по чл.125в от ЗРТ до тяхното заличаване.

Съдът, след като прецени събраните по делото доказателства и обсъди доводите на страните, приема за установено следното:

1. По допустимостта на жалбата. Жалбата е подадена в срок и е допустима.

2. Относно нарушението на процесуалния закон.

Разглеждайки обжалваното наказателно постановление и актът, въз основа на който същото е било издадено, съдът намира, че не са налице съществени нарушения на процедурата по издаването му по ЗАНН. Налице са достатъчно пълни и точни описания на нарушенията; актът и наказателното постановление съдържат всички реквизити, изисквани от ЗАНН; издадени са от компетентни за всяко от действията съответни органи /видно от приложени Решение №92 от 29.10.2010г. на Председателя на СЕМ относно компетентността на актосъставителя и Заповед №69 от 31.03.2011г. на председателя на СЕМ за компетентността на АНО/; налице е съответствие между текстовата част на АУАН и тази на НП; както и съответствие между описаната в двата акта фактическа обстановка и съответстващата правна квалификация; по безспорен начин са установени мястото и времето на нарушението – гр.София по седалище на СЕМ и датата 24.02.2011г., тоест не се констатира нарушение по чл.40, 42 и 57 от ЗАНН.

АУАН е връчен на изрично упълномощено от дружеството за това лице – [REDACTED], което и видно от приложеното по преписката пълномощно, поради което аргументите на жалбоподателя в тази насока са неоснователни.

3. Относно приложението на материалния закон.

от фактическа страна:

По делото е установено като безспорно следното:

“ИЗАСАТ” ЕООД, ЕИК 831533577 било предприятие, което фигурирало в Публичния регистър на предприятията, уведомили Комисията за регулиране на съобщенията за намеренията си да осъществяват обществени електронни съобщения /по чл.33 ал.1 от ЗЕС/, което било заявило намерение да предоставя услугата “разпространение на радио и телевизионни програми” на територията на с.Кремен, община Банско, обл.Благоевград. Видно от приложена по преписката Заповед РД №05-1827/02.05.2001г. на Председателя на ДКД, “ИЗАСАТ” ЕООД притежавало индивидуална лицензия №105-00242/08.08.2000г., издадена от ДКД за изграждане, поддържане, използване на кабелна далекосъобщителна мрежа за радио- и телевизионни сигнали и предоставяне на далекосъобщителни услуги в с.Кремен. Срокът на действие на лицензията бил до 08.08.2015г. с определени годишни лицензионни такси. Видно от извадка от 21.03.2011г. от Публичния регистър на предприятията, уведомили Комисията за регулиране на съобщенията за намеренията си да осъществяват обществени електронни съобщения /по чл.33 ал.1 от ЗЕС/, към посочената дата “ИЗАСАТ” ЕООД фигурирало като такова предприятие, подало уведомление на 08.08.2000г. с териториален обхват на услугата с.Кремен, общ.Банско. Графата „предполагаема дата на започване на дейност” в публичния регистър по отношение на “ИЗАСАТ” ЕООД е празна.

Видно от показанията на св. [REDACTED] и св. [REDACTED] – кметски заместник на с.Кремен за периода от 1999г. до 2002г., по инициатива на последния, “ИЗАСАТ” ЕООД предприело изграждането на инсталации за кабелна телевизия през 2000г. и такава съществувала от август 2000г. до ноември 2002г.в с.Кремен, когато кабелната телевизия преустановила дейността си поради малкия брой абонати и дружеството демонтирало инсталациите. Това

се потвърждава и от писмено сведение №42/19.08.2011г. на следващия кмет на с.Кремен – [REDACTED]

След издаване на атакуваното НП, управителят Стефанова подаде писмена молба до Председателя на КРС вх.№12-01-4138/22.08.2011г. дружеството "ИЗАСАТ" ЕООД да бъде заличено от регистъра на КРС, поради липса на дейност от 2004г.

Видно от показанията на свидетелите [REDACTED], [REDACTED] и [REDACTED] – служители на СЕМ и свидетели по акта, същите са направили своите констатации в подписания от тях АУАН, въз основа на данните от Публичния регистър на КРС, като не са изследвали обстоятелствата дали дружеството "ИЗАСАТ" ЕООД към момента на осъществената от тях на 21.03.2011г. проверка, е осъществявало дейност по разпространение на програми. Такава проверка след 2000г. не е била осъществявана, като няма данни дружеството да е заплащало годишни лицензионни такси след 2000г. "ИЗАСАТ" ЕООД към настоящия момент, видно от Публичния регистър, не фигурира в него.

от правна страна и по доказателствата:

Така установената фактическа обстановка се доказва от събраните на съдебното производство гласни доказателства – показанията на св. [REDACTED] актосъставител и показанията на свидетелите по установяване на нарушението [REDACTED] и [REDACTED]. Техните показания са изчерпателни по отношение на обстоятелствата, които непосредствено са възприели и изследвали, последователни, кореспондиращи помежду си, поради което Съдът ги кредитира изцяло. Съдът следва да кредитира изцяло и показанията на допуснатите на съдебното следствие свидетели [REDACTED] и [REDACTED], които непротиворечиво и убедително изложиха други обстоятелства, останали извън обсега на проверката на горните трима свидетели и не се оборват от други писмени доказателства.

Фактическата обстановка се доказва и от наличните по преписката писмени доказателства – извлечение от Публичния регистър на КРС относно дейността на "ИЗАСАТ" ЕООД по предоставяне на мрежи и/или услуги към датата 21.03.2011г.; писмено сведение №42/19.08.2011г. на следващия кмет на с.Кремен – [REDACTED] заверено копие от молба до Председателя на КРС вх.№12-01-4138/22.08.2011г.; копие от Заповед РД №05-1827/02.05.2001г. на Председателя на ДКД и справка от АВп за дружеството "ИЗАСАТ" ЕООД. Посочените писмени доказателства напълно кореспондират на кредитираните гласни такива и в съвкупност с тях допринасят за установяване на гореописаната фактическа обстановка. Последната не се опровергава или поставя под съмнение от нито едно гласно или писмено доказателство.

При така установената фактическа обстановка, НЕ Е безспорно доказано, с бездействието си, "ИЗАСАТ" ЕООД, явяващо се предприятие, уведомило Комисията за регулиране на съобщенията за намеренията си да осъществява обществени електронни съобщения /по чл.33 ал.1 от ЗЕС/, което било заявило намерение да предоставя услугата "разпространение на радио и телевизионни програми" на територията на България, формално да е нарушило разпоредбата на чл.125в т.1 от ЗРТ /"Предприятие, което разпространява български и чуждестранни програми, се задължава да предоставя на Съвета за електронни медии на всеки 6 месеца актуализиран списък на разпространяваните програми и документите, свързани със: 1. придобиване на правата за разпространение на програмите."/]. Правилното тълкуване на посочената разпоредба изисква като задължителен съставомерен реквизит за осъществяване на нарушение по чл.125в т.1 от ЗРТ, да е доказан факта на

«разпространение» на посочените програми. Съгласно дефиницията на §1 т.1 от ДР на ЗРТ, «Разпространение на програми» е първоначалното предаване или излъчване, независимо от използваната технология, на радио- или телевизионна програма, предназначена за приемане от слушатели или зрители. То включва и обмена (препредаването) на програми между оператори, за да бъдат приети от аудиторията. То не включва електронни съобщителни услуги за индивидуално ползване. Последното предполага не само уведомление до Публичния регистър на КРС, но и обективния факт на първоначална дейност по разпространение на програми. При това такава дейност трябва да е посочена с начална дата в изрично утвърдена графа от публичния регистър и първоначално да е съществувала към момента на приемане на нормата на чл.125в от ЗРТ (Нов - ДВ, бр. 14 от 2009 г., изм. - ДВ, бр. 12 от 2010 г.). Това е така, доколкото посочената норма през 2009г. предвижда съвсем нови задължения, несъществували до този момент в други отменени сходни разпоредби /Закона за далекосъобщенията/ и съответно „разпространението“ следва да е доказан обективен факт към момента на възникване на това императивно нормативно задължение /към 2009г./ В публичния регистър на КРС към датата на проверката от 21.03.2011г. обаче въобще не се сочи за каквато и да е дата на начало на дейност, като графата „предполагаема дата на започване на дейност“ е празна и е вписана единствено датата на уведомление – 08.08.2000г. Липсват данни и за последваща дейност до законодателното въвеждане на чл.125в от ЗРТ, нито данни дружеството да е заплащало до 2011г. годишните си лицензионни такси за дейността. Разпитаните свидетели [REDACTED] и [REDACTED] сочат, че реално в с.Кремен не е имало разпространение на програми, чрез кабелна телевизия от края на 2002г. Свидетелите от СЕМ от своя страна, признават, че въобще не са изследвали въпроса с дейността на „ИЗАСАТ“ ЕООД, а са градили своите констатации на базата на отваряне на интернет-страницата на публичния регистър на КРС. Последната обаче е следвало да им подсказва, че там не се сочи дата на започване на дейността или „първоначално разпространение“ по смисъла на закона.

Предвид горното, съдът счита, че не е доказано първото кумулативно съставомерно обстоятелство, за да се приеме, че е налице „разпространение на програми“ – такива данни липсват, както в публичния регистър, така и към момента на приемане на нормата на чл.125в от ЗРТ, момента на проверката от 21.03.2011г. и към настоящия момент. Фактът, че дружеството е пропуснало да поиска заличаване от регистъра до август 2011г. не води до противните изводи, доколкото „разпространението на програми“ е обективен факт, чието доказване не може да бъде поставено единствено на „уведомителен режим“, както смята АНО. Последното налага НП да бъде отменено, поради недоказаност на извършено от жалбоподателя нарушение на чл.125в т.1 от ЗРТ.

Така мотивиран и на основание чл. 63, ал. 1 от ЗАНН, СЪДЪТ

РЕШИ:

ОТМЕНЯ изцяло НП № 72/14.06.2011г., издадено от Председател на СЕМ, на „ИЗАСАТ“ ЕООД, ЕИК 831533577 като **незаконосъобразно**.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Административен Съд – София-град в 14-дневен срок от получаване на съобщението, че е изготвено.

Районен съдия:

ge
KIVAB